

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1907-11-17

þÿ š Í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 3 9 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9603>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 393

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: (ΚΥΠΡΟΥ)

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1907

ΛΟΓΟΙ ΑΓΓΛΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Εἰς ἄγγλος δικαστής, μετὰ λίαν παραταθείσαν δρᾶσιν ἀναχωρῶν ἐπὶ τέλος τῆς Κύπρου, ἀπηύθυνεν ἀπὸ τῆς Ἔδρας του, ἀπὸ τῆς ἐποίας ἀπὸ δέκα ἐπτά ἐτῶν ἀπένειμιν ἢ προσεπάθει ν' ἀπο-είμη δικαιοσύνην,» μερικὰς ἀποχαιρετιστηρίους λέξεις, ὅχι ἀπλῶς πρὸς τοὺς δικηγόρους καὶ τοὺς ἐν θέμιδι συλλειτουργοὺς, ἀλλὰ καὶ γενικῶς πρὸς πάντας τὴν Κύπρον.

Τοῦτο ὑπῆρξε πράγματι διπλὴ ἐπιτυχία. Πρώτη ἐπιτυχία, διότι ἦτο λίαν ἀρμόδιον εἰς δικαστῆς, ἄγγλος, ξένος πρὸς τὸν τόπον, ἐγγλαδῆ ὅσον τὸ δυνατόν ἀφ' ὑψηλοῦ ἐξετάζων τὰ πράγματα, ν' ἀρήσῃ ἐκ τῆς περιωπῆς τῆς Ἔδρας του τὰς ἐντυπώσεις καὶ πρὸ πάντων τὰς συμβουλὰς του πρὸς τὴν χώραν ἐν ἣ ἐπὶ δεκαεπτὰ μακρὰ ἔτη ἐξετέλει ἐτὸ ὑψιστον καὶ εὐγενέστατον καθήκον, τὴν ἀπονεμὴν δικαιοσύνης. Ἐξαιρετικῶς δὲ καθ' ὅσον ὁ τοιοῦτος δικαστής, ὡς διεκήρυξε, τόσον ἠγάπησεν τὴν χώραν ὥστε νὰ θεωρῆ ἑαυτὸν θετὸν τέκνον τῆς, καὶ, ὡς ὁ ἴδιος ἐκαυχῆθη, καθέσπον ψυχολόγησεν κατὰ βάθος τὸν χαρακτήρα τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη. Τῷ ὄντι οὐδεὶς ἄλλος θὰ ἦτο μᾶλλον ἀρμόδιος ν' ἀρήσῃ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον συμβουλάς.

Δευτέρα ἐπιτυχία ἦτο δὲ: πράγματι ὁ κ. Πάρκερ μετεγερθεὶς τὸ ἀληθέστατον, ἀκριβέστατον, ἱστορικώτατον λεκτικὸν ἀπευθυνόμενος ἐν τῷ αὐτῷ περιστάσει πρὸς τοὺς Κυπρίους. Οὕτω εἰς τὸ εἰκτερον μέρος τοῦ λόγου του ἀνῆλθεν εἰς τὰ ὑψηλὰ ὠραίου καὶ τοῦ ἀληθινοῦ. Ἡ ρητορικὴ του οὐδὲν κοινὸν ἔχει μὴ τὴν συνήθη «δικηγορικὴν.»

Ὁ ἄγγλος δικαστής ρητῶς ἐξεπράσθη ἐτι πᾶσαι αἱ χώραι ἔχουσι τὰς μερίδας τῶν, ἀλλ' ὅμως ἠλπίζεν ὅτι θὰ ἴδωμεν κατὰ τὸν ρόθον τῆς μακρᾶς του διαμονῆς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς ἐν Κύπρῳ μερίδας συμφιλιούμενας καὶ Ἀρχιεπίσκοπον ἰθρονηζόμενον ἐπὶ θρόνου εἰς ὃ ἔλκων τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα. Καὶ ὡς τελευταίαν καὶ ἐνθερμότεραν ἀποχαιρετιστήριον εὐχὴν πρὸς λαϊκοὺς καὶ κληρικοὺς ἀρῆκεν ἵνα αἱ ἐπιτόπιοι διαφοραὶ ἐπουλωθῶσι. «Μένησθε, συναπαίρανε διὰ τοὺς νοούντας, ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχὺς, καὶ ὅτι, ἐπερχομένης τῆς εἰρήνης, θὰ δυνηθῆτε νὰ καταβάλετε πᾶσας τὰς ἠνωμένας καὶ συντόνους ἐνεργείας σας εἰς ἕτερα σπουδαιότερα ζητήματα καὶ σχέδια.» Ἄλλ' ὅσον μεγάλα καὶ ἀν' ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐλλεικτικῶν συμβουλῶν ἐνὸς ξένου πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν καταγωγὴν μας, οἱ ἀρμόδιοι θὰ ἔχωσιν ἀντιρρήσεις. Ἐνῶ ἀνευ τῆς ἀταπαρνήσιως οὐδὲν ποτε ἐπιτελέσθη ἐν τῷ κόσμῳ ὠφέλιμον καὶ μέγα.

Ἡ περίοδος τοῦ λόγου τοῦ κ. Πάρκερ περὶ Ἑλλάδος καὶ ἑλλην. ἔθνους ὑπῆρξε ἐπίσης, ὡς εἰπομεν, ὁ,τι ἀληθέστατον, καὶ τὴν ἐκτιμῶμεν ἐν ὅλῃ τῇ σημασίᾳ αὐτῆς, ἀπορροούσης ἐκ τῶν χειλῶν ἄγγλου δικαστοῦ, ἀπὸ τῆς Ἔδρας του ὁμιλοῦντος. «Ἐθνος, ὅπερ ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ παντὸς ὁ,τι ὠρατον καὶ ὑψηλὸν ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ, ἔθνος, ὅπερ, καίτοι ὑπόδουλον, ἰδιδάξεν τοὺς ὑπερηγάνους κατακτητὰς αὐτοῦ καὶ ἄλλα μετέπειτα κατακτητικὰ ἔθνη τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ πολιτισμοῦ, ἔθνος, ὅπερ ἐνέπνευσε τὸν Βύρωνα καὶ ἠγαπήθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὅπερ σήμερον αὖθις ἠγέρθη ἐλευθέρων ἀπὸ τῆς σποδοῦ αὐτοῦ ὡς φοινῆς. Εὐγενὲς καὶ ἰσχυρὸν ἔθνος—κατὰ τοὺς ἐμπνευσμένους λόγους τοῦ Μίλτωνος—» ἐγειρόμενον ἐκ τοῦ ὕπνου ὡς ρωμαλαὸς ἀνὴρ, ἀποτειὼν τὰ δύσλυτα θέματα του, ἢ ὡς ἀπὸ ἀνανεούμενος καὶ διανοίγων

τοὺς ἀθαμβώτους ὀφθαλμοὺς του πρὸς τὸν μεσουρανοῦντα ἥλιον τῆς ἐλευθερίας.»

Ὁ ἄγγλος δικαστής ἀπεχειρέτισε τὴν Κύπρον μὲ τὰς εὐέλπιδας ἑλληνικὰς λέξεις Χαίρε, Εὐφύχει... Εἰς τὸν λόγον του ἐμνήσθη προσέτι παραδόξου χαλαρώσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς ἐκκενρότητος κλειστων ὑποθέσεων. Εἰς ἄγγλος δικαστής ἐπὶ δεκαεπτὰ ἔτη κοστίζει εἰς τὴν Κύπρον 3500 λίρας εἰς μισθοὺς, κοστίζει ἐπίσης ἄλλο ἀνυπολόγιστον ποσὸν εἰς πρόστιμα καὶ ἀναβολὰς, ἅτινα καθιστῶσι μίαν δικαιοσύνην μεσαιωνικὴν... Ὁ ἀναχωρῶν ἀρῆκε καὶ εἰς αὐτὰ τὰ σημεῖα τοῦ σταδίου του ἐνδιαφέροντα μαθήματα. Ὁ τόπος τὰ διακρίνει. Ἀνάγκη καὶ ἕκαστος τῶν ὑπευθύνων νὰ τὰ προσέξῃ πρὸς ἕφελος τῆς δικαιοσύνης. Αὐτὸ ἠθέλαμεν νὰ τοῖσιωμεν ὡς σπουδαιότατον ἐπίσης κέρδος.

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΟΙ ΔΗΜΟΛΙΑΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ Ο ΣΤΟΛΟΣ

Ἡ ἐν τῇ νήσῳ διάδοσις τοῦ λαχείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἐπῆρε τὸν ὄρομον τῆς πλίου. Κατὰ τὸ λήγον ἔτος διετέθησαν περὶ τὰς 16,500 γραμμῆτια καὶ τῆς τελευταίας μόνον ἀληρώσεως περὶ τὰς 6,000.

Τὸ ἀναλῶν τὴν πώλησιν γρῆσιον τοῦ κ. Χ. Παρκευᾶ ἐργάζεται ὁμοιογενέως: ὅχι μόνον μὲ ζῆλον ἀλλὰ καὶ μὲ κελὴν μέθοδον. Προσκαλεῖ τὴν τοὺς διδασκάλους ν' ἀναλάβωσιν αὐτοὶ τὴν ἐξόδοσιν τῶν χωρίων, μὲ τὴν ὠρυσμένην μάλιστα προμήθειαν. Ἐὰν οἱ δημοδιδασκαλοὶ θελήσωσι νὰ δεῖξωσιν εὐγενῆ ἐθουσιασμὸν ὑπερ τοῦ Στόλου, ἡ διάδοσις τοῦ λαχείου τετραπλασιάζεται. Ἡμεῖς ἐκείνοτε θὰ ἡμεροεῦμεν τὰ ὄνοματὰ τῶν οὕτω ἐργαζομένων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν γραμματίων ποὺ θὰ διατίθων.

Καὶ ὁπωσδήποτε τότε ἡ Νῆσος θὰ ἡμπορεῖ νὰ αἰσθάνεται ἡραμον τὴν συνείησιν ὡς ἐκπληροῦσα ἐν καθήκον πρὸς τὸ ἔθνος. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἔω; τὴν ἀπὸ τὸ ταμίειον τοῦ Στόλου ἔκτω ἀντιορπηλικὴν ἐντυπωγήθησαν.

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Εἰς Λευκωσίαν (καὶ εἰς ὅλην τὴν νῆσον) ὅπου οἱ θρησκευτικαὶ κόλλεμοι εἶνε τῆς ἡμέρας ἀδιάφορον ἴεν εἰς ἄλλα μέρη ἔγιναν καὶ ἐτελείωσαν πρὸ πεντακοσίων χρόνων, τὰ σχετικὰ ἔθιμα ἔχουν ἀκόμη ὅλην τὴν πρωτογενῆ τῶν τυπικότητα, ἰδίως εἰς τοὺς κάτω κύκλους—ὅχι τοὺς Διευτικούς.

Τὸ ἐπῆρας τῆς Τετάρτης, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μάλιστα, ἦτο μία διασκεδαστικὴ νὰ περιέρχεται κανεὶς τοὺς ὁρμούς καὶ νὰ ἀκούῃ συνεχῶς ἀπὸ κάθε σπιτι—ὅχι μίγαρον—ὅλην τὴν ποικιλίαν δημοτικῶν καὶ λαϊκῶν τραγουδιῶν, εἰς διαφόρους γλώσσας... τῆς μουσικῆς.

Ἦγειτο (τίς!) ἡ σήκωσις, εἰς τῶν προσφιλεστέρων ἐκκλησιαστικῶν κανόνων.

Ἄμίσως κατόπιν τὰ ἔκαμε θάλασσα καὶ ὁ Οὐρανός!

ΠΙΣ ΜΙΜΗΣΙΝ!

Ἀπὸ τὴν ἀνεξίτηλητον τειρὸν τῶν ἐθνικῶν εὐεργατῶν—εἴσοις ἀκιντῶντος μόνον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Εἰς Ἀθήνας ἀπέθνε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ μεγάλεμπρος καὶ λόγιος Κωνσταντῖνος Σαββατοπούλου ὁ ὅποιος ἐκληροδότησε (πάρτετε τὴν ἀνακνοήν σας) τὰς ἐξῆς χιλιάδας εἰς κταστήματα τῶν Ἀθηναίων: 250,000 εἰς τὰ Νεσοκομεῖα καὶ τὸ Βρεφοκομεῖον. Εἰς τὸ Οἶκον Συστήσιον 20,000. Εἰς τὴν βιοτεχνικὴν Ἐταιρείαν 50,000. Εἰς τὴν Γεωργ. Ἐταιρείαν 500,000. Εἰς τὸν Σύνλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλλ. γραμματίων 50,000. Εἰς τὴν Φιλοδρακτικὴν Ἐνωσιν 50,000. Εἰς τὸ ἐργαστήριον τῶν ἀπόρων γυναικῶν 25,000. Εἰς τὸν Σύνλογον Περνασσῶν 25,000. Ὑπερ τοῦ συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελιμῶν β.βλίων 300,000. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 25,000.

Καὶ τὰ ἐξῆς πρὸς εἰς ἰσοῦματα ἐν Κων/πόλει: Εἰς τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον 100,000. Εἰς τὸν Μουσικὸν Σύνλογον 12,800. Εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύνλογον 25,000. Καὶ εἰς τὸ Ἰωαννικεῖον Παρθαναγωγεῖον 50,000.

Εἰς μίμησιν!

ΤΟ ΑΙΜΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Δολοφονική δραστηριότης τῶν Βουλγάρων.

Σειρά βουλγαρικῶν ἐγκλημάτων διεπράχθη τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐναντίον ἀόπλων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Τὴν 27 Ὀκτωβρίου Βούλγαροι κομιτατζίδες ἐδολοφόνησαν παρά τὸ χωρίον Ἐριστὸς τὸν Χρίστον Νάκον, ἔμπορον πουλερικῶν. Τὴν 28 Ὀκτωβρίου βουλγαρικὴ συμμορία συνελθεῖ παρά τὸ Σφέλιον 6 χωρικοὺς καὶ τοὺς Ἰσραῆς. Τὴν 31 Ὀκτωβρίου ὁ Πέτρος Τζάνος ἐκ Γουμέντζας ἐδολοφονήθη. Τὴν 1 Νοεμβρίου παρά τὴν Ἀναστασίαν 6 Ἕλληνες ἐφονεύθησαν καὶ 5 ἐπληρώθησαν. Εἰς Βράτι, Ἀρμενοχώρι καὶ Κλεστίναν 12 ἐδολοφονήθησαν.

Τὴν 29 Ὀκτωβρίου βουλγαρικὸν σῶμα ἐξ 150 ἀνδρῶν κατέστρεψεν ἐντελῶς τὸ χωρίον Πολέκ παρά τὸ διαμέρισμα τοῦ Μοριχόβου. Τρεῖς ἐκ τῶν κατοίκων ἐφονεύθησαν, εἰ δὲ ἄλλοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

Ἦτοι ἐν ὄλῳ ἐντὸς 6 ἡμερῶν 29 Ἕλληνες ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ βουλγαρικῶν συμμοριῶν καὶ 5 ἐπληρώθησαν.

Νεώτεραι πληροφορίες ἀγγέλλουσιν τὴν πυρπόλησιν δύο ἐπιμικρῶν ἑλληνικῶν χωρίων ἐπὶ τοῦ Μοριχόβου καὶ τὴν πυρπόλησιν πολλῶν εἰκῶν ἐνδὸς ἑλληνικοῦ χωρίου ἐν Βερροῖα. Ἐπίσημοι δὲ εἰδήσεις σημειοῦσι 19 φόνους ἑλλήνων ὑπὸ βουλγάρων ἐντὸς ἐξ ἡμερῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Θεσσαλονίκης.

Η ΣΑΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΤΗΣ

Νέα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ.

Εἰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ἐπιστελλοῦν ἐκ Κων/πόλεως ἐπιζωηραὶ ἀνησυχία ἐπικρατοῦν ἐς τὴν Πύλην ἕνεκα τῆς ἀδιαλλάκτου ἀντιπολιτευτικῆς τῆς Σαμιακῆς Βουλῆς κατὰ τοῦ νέου ἡγεμόνος Γεωργιάδου ἐφέντη. Ὁ πρῶν ἡγεμῶν, Καραθεοδωρῆς, ἠγαπᾶτο γενικῶς ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλ' ἀνακτορικαὶ ραδιουργίαι ἀπεμάχρυναν αὐτὸν ἐκείθεν. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ καίτοι ἐντιμὸς τὰς διαθέσεις ἀνήρ, εἶνε ἀπειρὸς κυβερνήτης καὶ κατεστρατήγησε πλειοτα Σαμιακὰ προνόμια, τὰ ὅποια ἠγγυήθησαν εἰς τοὺς Σαμίους τῷ 1875 ἢ Μ. Βρετανία, ἢ Ρωσία καὶ ἢ Γαλλία. Ὁ λαὸς ἀπειλεῖ ἐπανάστασιν, τοιαύτη δὲ ἐνέργεια—λέγουσι τὰ ἀγγλικά φύλλα—ἀναμφιβόλως θὰ ἐξάψῃ τὸ πνεῦμα τῶν ἑλλήνων ἐθνικοφρόνων καὶ θὰ γεννήσῃ κρίσιν ἐπικίνδυνον ὅσον ἢ ἐν Μακεδονία.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἐκ Κων/πόλεως, νέα αὐτοκρατορικὴ ἐπιτροπὴ μεταβαίνει ἐς Σάμον πρὸς ἀνάκρισιν, καὶ ἤρχισαν κυφορούμεναι διαθέσεις πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ νῦν ἡγεμόνος.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Δῶρον πρὸς τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον.

Τὸ δῶρον, τὸ ὅποσον ἢ Ἑλληνικὴ παροικία τῶν Παρισίων προσέφερεν ἐς τὸν πρίγκιπα Γεώργιον διὰ τοὺς γάμους του, εἶνε ἐπιτραπέζιος συσκευὴ ρυθμοῦ τῆς Ἀντιβασιλείας, θεωρουμένη ὡς θαύμα χρυσοτετυκῆς. Ἡ συσκευὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἀγγείων, τοῦ μεσαίου καὶ τῶν δύο ἐκρινῶν τῆς τραπέζης καὶ παριστάνει κρήνην μὲ τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους. Εἰς τὸ μεσαίον ἀγγεῖον εὐρίσκεται τὸ θέρος καὶ τὸ Φθινόπωρον, τὰ ἀκροτραπέζια δ' ἀποτελοῦν ἢ Ἀνοιξίς καὶ ὁ Χεῖμών. Τὸ καλλιτέχνημα εἶνε θαυμάσιον, ἐκτελεσθὲν ἀπὸ ἑνα τῶν πρώτων χρυσοχόων τῶν Παρισίων.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ὁ τόκος τῶν Εὐρωπαϊκῶν Τραπεζῶν.

Ἡ οικονομικὴ κρίσις ἢ ἐπραγίσσα ἐς τὴν Ἀμερικὴν ἔσχε τὸν ἀντικτυπὸν τῆς ἐς ὅλοκληρον τὴν Εὐρώπην. Οὕτω τὸ διάβημα τῶν Τραπεζῶν τῆς Ἀγγλίας ἐς τὸ ν' αὐξήσουν τὸν προεξοφλητικὸν τόκον τῶν ἐς τὴν Ἀγγλίαν τὸ ἠκολούθησαν ὅλοι σχεδὸν αἱ ἐπίσημοι Τράπεζαι τῆς Εὐρώπης. Οὕτω ἠξήθη ὁ προεξοφλητικὸς τόκος τῆς Τραπεζῆς τῆς Γερμανίας ἀπὸ 6 1/2 εἰς 7 1/2, τῆς Τραπεζῆς τῆς Ρωσίας ἀπὸ 8 1/2 εἰς 9, τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἰταλίας ἀπὸ 5 εἰς 5 1/2, τῆς Τραπεζῆς τῆς Νεαπόλεως ἀπὸ 5 εἰς 5 1/2, τῆς Τραπεζῆς τῆς Σικελίας ἀπὸ 5 εἰς 5 1/2, τῆς Τραπεζῆς τῆς Νορβηγίας ἀπὸ 5 εἰς 6, τῆς Τραπεζῆς τῆς Σουηδίας ἀπὸ 6 εἰς 6 1/2 καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Δανίας ἀπὸ 6 εἰς 7.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΑΓΓΛΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Λαμπρὸς ὕμνος πρὸς τὸν ἑλληνισμόν.

ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΡΙΑΔΕΣ

Θαυμάσιαι ὑποδείξεις.

Ὁ κ. Πάρκερ, τῶς πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Λευκωσίας, ἀνεχώρησε τῆς Κύπρου χθὲς 3 1/2 μ. δι' Ἀμμοχώστου.

Τὴν πρωίαν τῆς Τρίτης κατέλαβε διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ἔδραν του ἐν τῇ αἰθούτῃ τοῦ Δικαστηρίου ἡ ἀπεχαιρετιστὴ τὸ δικηγορικὸν σῶμα. Ὁ πρῦτανος αὐτοῦ, κ. Πασχάλης Κωνσταντινίδης, διετύπωσε τὴν λύπην τοῦ σώματος διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Προέδρου οὕτως ἠρήθμισε τὰς ὑπηρεσίας ὡς δικαστοῦ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Εὐαγέρα.

Ὁ κ. Πάρκερ ἀπαντῶν ἐξέφρασθη κολακευτικώτατα διὰ τὸ δικηγορικὸν σῶμα καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστηρίου, καὶ διὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, καὶ ἐξέφρασε διὰ συγκινητικῶν λόγων τὴν θλίψιν του διότι ἐγκαταλείπει τὴν Κύπρον, ἐν τῇ ἐπὶ δεκαεπταετίαν ἐργάσθη καὶ ἢς θεωρεῖ ἑαυτὸν θετὸν τέκνον. Εἰς τὸ δεύτερον δὲ καὶ μεγαλύτερον μέρος τοῦ λόγου του εἶπε τὰ ἐξῆς, ἀτινα καὶ προσδίδουσι τὴν οὐσίαν εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν:—

Μερίδων συμφιλίωσις.

«Λυπεῖμαι διότι ἐγκαταλείπω πολλὴν ἐργασίαν ὀπίσω μου ἕνεκα περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μου, λυπεῖμαι διότι ἢ ἐργασία τοῦ δικαστηρίου τελευταίως ἐχαλαρώθη πως καὶ ὅτι ὑπάρχουσι πολλαὶ ἐκκρίσεις ἀγωγῶν. Εἰς οὐδένα δύναται νὰ ἐπιρριφθῇ εἰδικῶς μεμῶν τις. Φαίνεται ὅτι ἐφθόσαμεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον τοῦτο ἕνεκα γενικῶν καὶ δημοσίων διχονοιῶν ἢ ἀνωτέρας τινὸς βίας διατελούσης ἐκτὸς τῆς σφαίρας καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν δικαστηρίων.

«Πᾶσαι αἱ χῶραι, ἰδίᾳ δὲ ἢ Μ. Βρετανία, ἔχουσι πολιτικὰς μερίδας. Οἱ πρόγονοι τῶν ἑλλήνων Κυπρίων εἶνε γνωστοὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ διὰ τὰς πολιτικὰς μερίδας τῶν. Ἡλπίζον ἔμωσ πράγματι κατὰ τὴν μακρὰν ἐνταῦθα διαμονὴν μου νὰ ἴδω τὰς ἐγχώριους πολιτικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς μερίδας συμφιλιουμένας, καὶ νὰ ἴδω ἀρχιεπίσκοπον ἐνθρονισμένον ἐπὶ τοῦ θρόνου, τὸν ὅποιον σύμπαντες οἱ χριστιανοὶ ἐρείλουσι ν' ἀναγνωρίζωσιν ὡς ἑνα ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων θρόνων, ἕνεκα τῶν ἐς Κύπρον κατελθόντων ἀποστόλων Παύλου καὶ Βαρνάβα. Αἰνίττωμαι τὴν Αὐτοκέφαλον Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου. Ἐγκαταλείπων ὑμᾶς, κύριοι, ἐπειδὴ δὲν ἀπειθῶμαι μόνον, πρὸς τοὺς δικηγόρους ἀλλὰ καὶ πρὸς πολίτας κληρικούς τι καὶ λαοκούς, ἀνήκοντας ἐς τὴν προμνησθεῖσαν ἐνδοξὴν καὶ σιδαστὴν ἐκκλησίαν, ἐκφράζω ὑμῖν τὴν τελευταίαν καὶ ἐνθερμότεραν ἀπεχαιρετιστήριον εὐχὴν ἵνα αἱ ἐπιτόπιαι διαφοραὶ ἐπουλωθῶσι. Μέμνησθε ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ τῇ ἐνώσει ἢ ἰσχύς, καὶ ὅτι ἐπερχομένης τῆς εἰρήνης θὰ δυνηθῆτε νὰ καταβάλητε πάσας τὰς ἠνωμένας καὶ συντόνους ἐνεργείας σας ἐς ἕτερα σπουδαιότερα ζητήματα καὶ σχέδια πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πόρων τῆς Κύπρου καὶ πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ὕλικης εὐδαιμονίας καὶ εὐημερίας τοῦ λαοῦ αὐτῆς καὶ ὑμῶν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν μου δὲ ἐκ Κύπρου ἢ παιδρωτέρα δι' ἐμὲ εἰδήσεις ἔσται ὅτι τοιαύτη εἰρήνη ἐπικρατεῖ ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς.

«Ἐλπίζω δὲ ὅτι αἱ διαφοραὶ ὑμῶν ἐφημερίδες θὰ ἐκδίδωσι τριμηνιαίας ἐκδόσεις ἀγγλιστί, ὅπως διαφωτίζωσι τοὺς ἀγγλοφώνους περὶ τῶν ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν τῆς Νήσου.

«Ἔσται βίβαιοι ὅτι θὰ ἐνδιαφέρωμαι πάντοτε ἐνθέρμως ὑπὲρ τῆς Κύπρου, καὶ ἂν μοι δοθῇ ποτε εὐκαιρία νὰ ἐξυπηρετήσω τὴν Κύπρον ἢ τὸν λαὸν αὐτῆς, θὰ πράξω πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐξόμνησις ἑλληνισμοῦ.

«Καὶ τοσαῦτα μὲν ἠδυνήθην νὰ εἶπω κατὰ τὴν συγκινητικὴν ταύτην στιγμὴν, διότι ἢ καρδία μου αἰμάσσει ἐπὶ τῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ἀναχώρησιν μου, καὶ διότι ἐγκαταλείπω τὴν ἐπὶ τοσαῦτα εὐτυχῆ ἔτη ἔστία μου.

«Ἐν τούτοις οἱ λόγοι μου εἶσι πενιχροί. Ἐκφραστήτωσαν διὰ τινος λαμπροῦ καὶ περιεκτικοῦ λόγιου ἐν τῇ γλώσσῃ ἔθνους, ὅπερ ὑπῆρξεν ἢ πηγὴ παντὸς ὅ,τι ὠραῖον καὶ ὕψηλόν ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ, ἔθνους, ὅπερ, καίτοι ὑπόδουλον εἰδίδαξε τοὺς ὑπερῆφανους κατακτητὰς αὐτοῦ, τοὺς Ρωμαίους, καὶ

ἀλλὰ μετέπειτα κατακτητικά ἔθνη, τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ πολιτισμοῦ, ἔθνος ὅπερ ἐνέπνευσεν τὸν Βύρωα καὶ ἠγαπήθη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὅπερ σήμερον αὖθις ἠγέρθη ἐλευθέρων ἀπὸ τῆς σποδοῦ αὐτοῦ ὡς φοῖνιξ. «Εὐγενὲς καὶ ἰσχυρὸν ἔθνος» — κτὰ τοὺς ἐμπνευσμένους λόγους τοῦ Μιλτωνος — «ἐγειρόμενον ἐκ τοῦ ὕπνου ὡς ρωμαλεὸς ἀνὴρ ἀποσειῶν τὰ δούτλατα δεσμά του, ἢ... ὡς αἰετὸς ἀνανεούμενος καὶ διανοίγων τοὺς ἀθαμβώτους ὄφθαλμούς του πρὸς τὸν μεσοῦ βρονοῦντα ἥλιον τῆς ἐλευθερίας.»

«Εἶνε περιττὸν νὰ εἰπω ὅτι ἀνίττομαί λόγιόν τι ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Αἱ λέξεις αἱ ἀνίττομαί εὐρίσκονται συνήθως ἐγγεγραμμέναι ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Μεζονι Ἑλλάδι — ποιοῦνται δ' αὐτῶν χρῆσιν καὶ Αἰγύπτιοι λάτρεις τῆς Ἰσιδος — ἐπὶ τῶν τάφων ἀποθανόντων φίλων, ὡς ἀγγελμα ἐλπίδος πρὸς ἐπιζώντας φίλους. Οὕτω, κύριοι, ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει μου, εἰς ἀρήνω με τὰς ἐξῆς εὐέλπιδας λέξεις: ΧΑΙΡΕ, ΕΥΨΙΧΕΙ.»

Τὸ τιμητικὸν γεῦμα.

Κατόπιν ὁ κ. Πάρκερ ἐδέχθη τοὺς προὔχοντας τῶν ὀθωμανῶν. Τὸ ἑσπέρας δὲ τὸ δικηγόρικόν σῶμα εἶχε γεῦμα εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ξενοδοχείου «Τροόδου» πρὸς τιμὴν τοῦ ἀναχωροῦντος δικαστοῦ. Τὴν ἑβδὴν κατεῖχεν ὁ Δικηγόρος τοῦ Στίμματος μεταξὺ δὲ τῶν συνδαιτυμόνων ἦτο καὶ ὁ νῦν πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου κ. Χόλμς καὶ ὁ ἑλλην παρόδρος κ. Μιτσῆς.

Ὁ Δ. τοῦ Στίμματος προπῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Πάρκερ, εἰς χαριέστατον λόγον ὑπέμνησε τὰς ὑπηρεσίας του. Ὁ κ. Π. Κωνσταντινίδης κατόπιν προσέθηκε τοὺς ἰδίου τοῦ ἐπαίνους. Ὁ κ. Θεοδότου ὑπέμνησε τὰ φιλελληνικά αἰσθήματα τοῦ κ. Πάρκερ. Ὁ κ. Ἀρτέμης ἐν τῇ προπόσει του εἶπεν ὅτι ὁ ἀναχωρῶν ἦτο μᾶλλον χειροῦργος ἢ παθολόγος εἰς τὰς ἀποφάσεις του, καὶ τὸ φόβητρον τῶν λαοποιῶν. Ὁ κ. Σιδασλῆς εἶπεν ὅτι ὁ κ. Πάρκερ δὲν ἐπαληθεύει τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Κίγγξλιεῦ ὅτι ὁ ἀγγλὸς ἐν Ἀνατολῇ εἶνε ἀκατάνοητον ἔργον τοῦ Θεοῦ, ὅπερ ὑποφέρει τις ἄλλ' οὔτε ἀρσιώσιν οὔτε ἀγάπην δύναται πρὸς αὐτὸ νὰ ἔχη.

Ὁ κ. Πάρκερ ἀπαντῶν κατὰ τὸ ἦμισι ἑλληνιστί καὶ κατὰ τὸ ἦμισι ἀγγλιστί, νύχηθη πολλὰ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Κύπρου, καὶ πρόειπεν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ διαδόχου αὐτοῦ, ἀπαντήσαντος λίαν συγκινητικῶς. Ὁ κ. Σιδασλῆς ἐφέρει πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ προέδρου τοῦ γεύματος, ὅπερ οὕτω ἐλήξε περὶ τὸ μεσονύκτιον.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Οἱ τυχηροὶ τῆς Κύπρου.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ λαχείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, μεταξὺ τῶν κερδιτάντων ἀνὰ ἑκατὸν δραχμάς ἕκαστος εἶνε καὶ οἱ ἐξῆς (τετραδράχμων γραμματίων) ἐν Κύπρῳ πωληθέντες ἀριθμοί: 168290, 168596, 168955, 169945. Ἐπίσης ἀνὰ ἑκατὸν δραχμάς ἕκαστον ἐκέρδισαν τὰ ἐξῆς μονοδραχμα γραμματίαι: 477204 πωληθὲν ἐν Λευκωσίᾳ 477683 πωληθὲν ἐν Λεμεσῷ, καὶ 478215 πωληθὲν ἐπίσης ἐν Λευκωσίᾳ.

Τὰ γραμματίαι τῆς κληρώσεως τῆς 30 Δεκεμβρίου θὰ τεθῶσιν εἰς κυκλοφορίαν μετὰ τινὰς ἡμέρας.

Ἡ ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ ΥΠΟ ΙΑΤΡΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Νήσου ἀπὸ προχθὲς ὑποβάλλει εἰς ἱατρικὴν ἐπιθεώρησιν ἐν τῷ λιμένι τοῦ κατάπλου πᾶσαν προελεύσιν ἐκ Κων/πόλεως ἀπὸ τῆς 21 Νοεμβρίου καὶ ἐντεῦθεν. Παρόμοιον μέτρον ἔλαβε καὶ δια τὰς προελεύσεις ἐξ Ἀτταλείας.

Εἰς Κων/πολιν συνέβησαν τρία χροῦσματα χολέρας τῶν ὀρειῶν τὸ ἐν θανατηφόρον, ἐπὶ προσκυνητῶν πρὶν ἀκόμη οὗτοι ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν πλοίων.

Ὁ «ΚΥΠΡΙΟΣ» ἐκδίδεται ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἐν τῇ Στοῇ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ ὄροι τῶν συνδρομῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου, ἐτησίαι 12 σελ. Διὰ τὰ χωρία σελ. 10, διὰ τοὺς Διδασκάλους καὶ τοὺς ἱστοφύλακας σελ. 8. Ἀγγελίαι διὰ μίαν φεβρὴν πρὸς 2 γρ. τὴν γραμμὴν. Κυβερνητικοὶ ἀγγελαὶ γρ. 2 1/4 ἢ γραμμῆ. Διὰ διατριβάς ἰδιαιτέραι συμφωνίαι: Ἐκδόσις ἐτησίαι συνδρομὴ περιλαμβανέ: 52 ἀριθμοί.

Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.

Ο Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ

Ἡ ἀνά τὴν Λάρνακα περιοδεία.

ΕΝΩΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Ἀρμοστής ἀλαχωρήσας, ὡς ἐγράφομεν, ἐκ τοῦ ἀρμοστέου τὴν 21 διὰ περιοδείαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λάρνακος, ἐπαῖηθε τὴν προχθὲς Τετάρτην, 2 μ.μ.

Κατὰ πρῶτον ἐπισκέφη τὸ χωρίον Νήσου, κατόπιν δὲ τὴν Κοφίνου, ὅπου καὶ διενυκτέρευσε ὑπὸ σκηνῆς. Τὴν ἐπαύριον ἐπισκέφη κατὰ κείραν τὰ χωρία Ψεματισμένον, Χειροκοιτιάν, Μαρῶνι, Ζύγι, ἄγ. Θεόδωρον, Ἄνω καὶ Κάτω Ἀλαμινδόν, Ἀναφωτιδα, καὶ Ἀλεθρικόν ὅπου διήλθε τὴν νύκτα ὡς καὶ τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν ἠσυχάζων.

Τὴν Δευτέραν ἐπισκέφη τὰ χωρία Τερσεφάνου, Ἀραδίππου, Λειβάδια, Κελλιὰ, Βερόκλινην, Πύλαν, ὅπου διενυκτέρευσε.

Τὴν Τρίτην ἐπισκέφη τὴν Πέργαμον, Κοντέαν, καὶ Λύσιν, ὅπου διενυκτέρευσε. Τὴν Τετάρτην εἰς Τύμβου, ὅθεν μετὰ τὸ γεῦμα διηθύνθη εἰς Λευκωσίαν.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀρμοστοῦ συνώδευσε αὐτὸν μέχρι Νήσου, ἡ δὲ Λαίδη Κίγκ-Χάρμαν καθ' ὅλην τὴν περιοδείαν. Ὁ κ. Ἄνσελ, τελῶν-ης Λάρνακος, συνώδευσε τὴν Α. Ἐξοχότηα μέχρι Λύσης.

Καὶ τὴν περιοδείαν ταύτην ἡ Ἐξοχότης του ἔκαμεν ἐφιππος. Πανταχοῦ ὡς πρῶτον αἶτημα ἤκουεν ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ κατάργησιν τοῦ φόρου τῆς Ὑποτελείας. Ὅπου δὲ τὸν ἠρώτησαν περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, ἀπήντησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

ΝΕΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Ἑρεμὸς καὶ γαληνεαία ἐκλογή.

Τὴν Δευτέραν, ἀπὸ τῆς 10—12, εἰς τὸ Διοικητήριον ἐγένετο ἡ ἐκλογή τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπείας Λευκωσίας διὰ τὴν ἀπὸ σήμερον ἀρχομένην διετίαν.

Κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1907, ἐκλογεῖς ἦσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν εἰς ἐξ ἑκάστης. Ἐκ τῶν 86 δὲ τοιούτων προσήλθον καὶ ἐψήφισαν 52, πάντες τοὺς κ. Ν. Δέρβην, Β. Σέρτσον, Δ. Κυριακίδην, καὶ Δ. Σιδέρην, οἵτινες οὕτω ἐξελέγησαν ἀνευ ἀντιπάλου.

Ἡ ἐκλογή διεξήχθη ἐν ἀκρᾷ ἠσυχίᾳ, ἐκάστου ἐκλογεῖος προσερχομένου ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ καὶ λέγοντος τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων. Ἐνῶ πρὸ δύο ἐτῶν εἶχε διεξαχθῆ δριμύτατος κομματικὸς ἀγὼν μετὰ τῆς κυρηνειακῆς καὶ κιτιακῆς μερίδος.

Οἱ ἐκλογεῖς κατόπιν, πάντες ἀνήκοντες εἰς τὴν κιτιακὴν μερίδα μετέβησαν ἐν διαδηλώσει εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξάνδρειος καὶ ὑπέβαλον πρὸς τὴν Μακαριότητά του τὴν εὐχὴν τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου. Ὁ Πατριάρχης ἀπήντησε καθησυχαστικῶς.

Ἡ ἐκκρεμὴς ἐργασία.

Ἡ πρῶτη ἐπαρχιακὴ, ὡς ἐγράφομεν, θὰ συνήρῃτο τὴν Τρίτην ἐνα ἐξακολουθήσει τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐνοστάσεων κατὰ τῶν σχολικῶν δικαιωμάτων Λευκωσίας τοῦ 1906—7. Ἡ δὲ ὁμοῦς ἀφήνει εἰς τὴν νέαν ἐπιτροπὴν τὴν συνέχειαν τῆς ἐργασίας ταύτης.

Ὁθωμανικὴ ἐπιτροπεία.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐξελέγη ἡ μωαμεθανικὴ ἐπιτροπὴ. Ἐκλογεῖς ἦσαν 35, ἀλλὰ προσήλθον μόνον περὶ τοὺς δέκα, πάντες ψηφίσαντες τοὺς: Φαχρή μπέην, Ἰρφάν ἐφ., Σαμὴ ἐφ. γεωργαντζήπαση, καὶ Μεμέτ ἐφ., βουλευτὴν.

Ἡ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Χθὲς ἐν τῇ ἀγορᾷ Λευκωσίας δὲν ὑπῆρχε κίνησις καθόσον ἔνεκα τῶν βροχῶν δὲν ἐγένοντο κατεβάσματα. Αἱ τιμαὶ τῶν γεννημάτων εἶνε ὡς κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἦτοι σίτος γρόσια 39—40 τὸ κεῖλόν κριθή γρ. 27 τὸ κεῖλόν βαμσίτος γρόσια 39—40 τὸ κεῖλόν κριθή γρ. 27 τὸ κεῖλόν κριθή γρ. 26 τὴν λίτραν (= 2 1/2 δακάδες) Λίρα ἀγγλ. = 182 γρ.

Τὰ χαρούπια.

Εἰδήμων, λαβῶν ἐσχάτως τὴν εὐκαιρίαν νὰ περιέλθῃ τὸ κυριώτερον χαρουπόφορον διαμέρισμα, βεβαίωσι ὅτι ἡ μέλλουσα ἰσοδεία τῶν χαρουπιῶν θὰ εἶνε ἑκτακτος ὡς πρὸς τὴν ἀφθονίαν.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΝ ΓΛΑΣΙ

Βλάβαι σιδηροδρόμου και αρδευτικῶν

Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτιοῦ τῆς Τρίτης ἐπανελήφθησαν καθ' ὅλην τὴν Νῆσον βροχαὶ χειμαρρῶδεις, ἐξακολουθήσασαι συνεχῶς ἐπὶ ὀκτώεκα ὥρας. Ἐπίσης καθ' ὅλην τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης ἐβρέχεν, ἐκ διαλειμμάτων δὲ μέχρι χθὲς. Οὕτω ἡ ἀφθονία τῆς πλεονεξίας βροχῆς μέχρι σήμερον εἶνε ἐκ τῶν σπανίων, ἐφ' ὅτι ἄλλως τε εἶνε τὸ ἔτος τῆς περιόδου πολυσυμβρίας ἐν τῇ Νήσῳ.

Ὁ καιρὸς κλίνει πρὸς τὴν εὐδίαν, ἀναγκαίαν δὲ τὴν σποράν.

Οἱ χειμαρροὶ ἐπέσειραν σημαντικωτέρας βλάβας αὐτῇ τὴν σποράν ἐκ τῶν σιδηροδρομῶν. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης εὐτε ἐπέβη καὶ ἐπορεύετο εὐτε ἦλθε τραῖνον ἐκ Μόρφου, τῆς γραμμῆς βλαβείσης σοβαρῶς παρὰ τὸν Γεράκιον καὶ ὀλιγώτερον ἐκ Τριμιθιάδων. Οἱ χειμαρροὶ παρέσυραν τὰς σιδηρὰς ράβδους ἐκαστοῦ περιπέτου μέτρα ἀπὸ τῆς θέσεώς των!

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς χθὲς διεκτόρη ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία Ἀμμοχώστου Λευκωσίας, τῆς γραμμῆς παρούσης ἀπὸ Ἀγαστίνας μέχρι Πραστειῶν καὶ ἀπὸ Πραστειῶν μέχρι Ἀμμοχώστου. Χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸ τραῖνον ἐκ Λευκωσίας μετέβη ἐκ Πραστειῶν, ἐπέθεν πορέλαβε τοὺς ἐπιβάτας ἄλλο τραῖνον μέχρι Ἀμμοχώστου.

Ἡ συγκοινωνία Μόρφου οὐδὲ σήμερον θὰ ἐπαναληφθῆ, ἀπασχολοῦνται ὁμοῦ πολλὰ ἐργάται πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν ταχίστην ἐπιδιορθώσιν τῶν γραμμῶν.

Ἐκ τοῦ πολλοῦ ὕδατος διερράγησαν καὶ αἱ ἐν Μισσαρίᾳ δεξαμεναὶ τῶν ἀρδευτικῶν.

ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΝΕΑΙ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ

Δωρεὰ ἐνὸς Λεμεσιανοῦ.

Ὁ Γεν. Ἐφορὸς τῶν Ἀρχαιοτήτων εἶνε ἀξίως θερμοτάτων ἐπαίνων διὰ τὴν ἀποκτήσιν λίαν ἐνδιαφερόντων ἔργων ἀρχαίας τέχνης διὰ τὸ Μουσεῖον.

Χθὲς ἠγόρασεν ἀπὸ 2 1/2 λιρῶν μόνον ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Πάρκερ, τοῦ ἀναχωρήσαντος Δικαστοῦ, 28 πηλίνα ἀγγεῖα διαφόρων σχημάτων καὶ περιόδων, ὧν τινὰ προϊστορικῆς ἐποχῆς, 8 ἀγγεῖα ὑάλινα, γεωλογικὰ τινὰ ἀποτυπώματα ἀπολιθώσεων, καὶ μίαν περικεφαλαίαν σιδηρὰν ἐπιτικὴν. Ταῦτα ὁ κ. Ἐφορὸς νομίζει ὅτι ἔχουσι πολλὴν ἀξίαν διὰ τὸ Μουσεῖον.

Ὁ κ. Πάρκερ ἐδώρησε πρὸς τὸ Μουσεῖον ἓν κρανίον γυναικείου ἐξ Ἀμαθούτων.

Γενναῖος δωρητὴς τοῦ Μουσείου εἶνε ὁ κ. Κλεάνθης Πιερίδης, ἐκ Λεμεσοῦ. Προκειμένου νὰ ἐπιδοθῆ ἐκ ἀλλας ἀσχολίας, δωρεῖται τὴν ἐξ ἀρχαίων ἀντικειμένων συλλογὴν του—περὶ ἧς ἐγένετο ἤδη λόγος—ἐκ τὸ Μουσεῖον, προσκαλεῖ δὲ ἐκ Λεμεσοῦν ἰδίαις δαπάναις τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν ἵνα παραλαβῆ ὅσα ἐξ αὐτῶν ἐκλέξῃ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὅπως ἀνακριβῶς ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 84, σελ. 3 φύλλῳ τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» ὅτι ἐπετράπη γάμος ἐν Πλατανιστάσῃ εὐθεοῦ τρίτου ἐξ ἀγχιστείας, διγενείας, καθ' ἣν δηλαδὴ ἡ Εὐστάθιος καὶ ἡ Εἰρήνη θυγάτηρ αὐτοῦ ἐλαβον ἐκ γάμου δύο ἀδελφία, τὸν Χατζισάββαν Χατζιδημήτην καὶ τὴν ἀδελφὴν του. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἡ συγγένεια εἶνε ἐξ ὁμοῦ εὐθεοῦ ἐξ ἀγχιστείας, διγενείας, καὶ εἶνε ὁ Εὐστάθιος καὶ ἡ Εἰρήνη, θυγάτηρ αὐτοῦ ἐλαβον ἐκ γάμου οὐχὶ δύο ἀδελφία, ἀλλὰ δύο δεύτερα ἐξ ἀδελφῶν, δηλ. τὸν Χατζισάββαν Χατζιδημήτην καὶ τὴν Εἰρήνην Παπασιωάννου, κατὰ τὸ ἐξῆς διάγραμμα (Σ.Δ. ἡ δὴλωσις περιέχει τὸ διάγραμμα ἐξ οὗ σαφέστατα φαίνεται ὁ ἕδος ὡς βαθμὸς τῆς συγγενείας τῶν ἐλθόντων ἐκ γάμου.)

Τῆ 16 Νοεμβρίου, 1907.

Ἐκ τῆς Μητροπόλ. Κυρηνείας.

ΜΙΣΣΕΑ ΣΙΜΑΝ

Ὁδοντοῖατρος.

Ἐπανῆσεν ἐκ Λευκωσίας προσωρινῶς δὲ διαμένει ἐκ τὸ Ζενοδοχείου «Ὁραίαν Ἑλλάδα» (ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου) ὅπου δέχεται τοὺς ὑποφέροντας μετὰ τὰ δόντια των.

Ο ΚΕΝΟΣ ΘΡΟΝΟΣ

Αἱ προτάσεις τοῦ Πατριάρχου Φωτίου.

Η ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Οὐδὲν ἔτι ἐκ κων/πόλεως.

Ἐκ Κων/πόλεως εὐδὲν ἐλήφθη εὐδὲ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην σχετικῶς πρὸς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα.

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ἀνιγράψαμεν κατὰ τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀλεξάνδρειας εἶχε προτείνει πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπως αὐτοὶ οἱ Ἐξάρχαι καλίσσωσι τὸν λαὸν ἐκ ἐκλογῆς. Ἐξ ἰδιαιτέρων ἡμῶν πληροφοριῶν μαθῆσθαι ὅτι ἡ Μακαριότης του εἶχε συγχρόνως προτείνει καὶ ὅπως ἐκ τῆν ἐκλογῶν προεστίν του ὁδηγηθῆναι συμφωνήσῃ καὶ ὁ ἅγιος Ἀγχιάλου, καὶ ὅπως ἐν περιπτώσει δυσχειριῶν μετὰ τὴν ἀνάθεσιν ἐκ τοῦ Ἐξάρχου τῶν τῆς ἐκλογῆς, ἀνατιθῆ μόνον ἐκ τῆν Μακαριότητά του τὸ ζήτημα. Ἄλλως τοῦτο νὰ λυθῆ δια τοῦ νομοσχεδίου.

Εἰς ταῦτα τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον ἀπήντησεν ὡς ἡδὴ ἔγινε γνωστὸν.

Εἰς τὰ χθεσινὰ βυζαντινὰ φύλλα ἀναγινώσκουμεν ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Συνόδου τῆ 6 Νοεμβρίου ἀνεγνώσθη τὸ γράμμα τοῦ Μητρ. Ἀγχιάλου διαπιστωθέντος ὅτι ἐὰν ἡ Ἐκκλησία Κων/πόλεως ἐμμένῃ μέχρι τέλους ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς περὶ τῆς κλιμακῆδον λύσεως τοῦ ζητήματος, ἡ λύσις αὐτοῦ ἀπεύκτως ἐπιτυχήσῃ ἐντός ὀλίγου ἀγγέλλει δὲ ὅτι ταχυδρομικῶς ἀποστέλλει λεπτομερῆ ἐκθεσιν (ἐκ τῆν δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἐν Λευκωσίᾳ ἀπάντησις.) Ταῦτα καὶ κατὰ ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας εἶνε ἀκριβῆ.

Περὶ ἐπιστροφῆς ἡ ἀντικαταστάσεως τοῦ κ. Μεταξάκη, ἀντιπροσώπου Ἱεροσολύμων, εὐδὲν ἐγνώσθη ἔτι.

Μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου Φωτίου καὶ τοῦ ἁγ. Ἀγχιάλου οὐδεμία πλέον γίνεται συνάντησις. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας εἶνε οὐκ ὀλίγον ἀπεγοητευμένος διὰ τὴν κατάστασιν.

Ὁ ἁγ. Ἀγχιάλου ἀπὸ χθὲς εἶνε ἀδιάθετος ἐξ ἐλαφροῦ κρυολογήματος.

Ο κ. ΤΣΩΡΤΣΙΑ

Εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἀφρικῆς.

Λονδίνον, 25.—Ὁ κ. Τσώρτσια ἀνεχώρησε πρὸς τὴν λίμνην Ἀλβέρτου. (Ὁ ὑφυπευργὸς ἐκ Μεμβάκης, ἀγγλικὸς λιμένος ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἐφθασε σιδηροδρομικῶς 600 χιλμ. βόρεικῶς ἐκ Πέρτ Φλώρενς, ἐπὶ τῆς λίμνης Νουάνζης—Βικτωρίας. Ἐκίθη δὲ διὰ ποταμίων ἑδῶν κατευθύνεται τὴν πρὸς τὴν λίμνην Ἀλβέρτου, 400 χιλμ. δυτικώτερον, ὅθεν περιήτην 14 Δεκεμβρίου θ' ἀναλάβῃ τὴν πρὸς βορρᾶν πορείαν, καὶ διὰ Καρτούμ θὰ φθάσῃ ἐκ Καίρον.)

Μάχαι ἐκ τὸ Βαρόκον

Παρίσιον, 25.—Ἴσχυρὰ γαλλικὴ δύναμις ἐξιστράτευσεν τὸ μεσονύκτιον χθὲς ἐναντίον τῆς φυλῆς τῶν Μπεισιανάδων, ἧς προσφάτως προέβη ἐκ ταρχίς. Τὸ πῦρ τοῦ πυροβολικοῦ ἦν κούετο ἐπὶ πολλὰς ὥρας σήμερον.

Παρίσιον, 26.—Οἱ Μπεισιανάδων ἐπιτέθησαν κατὰ τῶν γάλλων, ἀλλ' ἀπικρούσθησαν μετὰ τεσσάρων ὥρων μάχην, μὴ δυνηθέντες ν' ἀντιστῶσιν ἐκ τὸ πυροβολικόν. 25 θθαγενεὶς ἐφνεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐπληγώθησαν.

Βεβαιεῖται ὅτι ἡ δύναμις τοῦ νέου Σουλτάνου Μουλή Χαφίτ ἠττήθη ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ Σουλτάνου νοτίως τοῦ Μογαδῶν, ἀπώλεσται 67 νεκροὺς καὶ 35 τραυματίας καὶ 200 τυφίνια. Τῶν ὁπαδῶν τοῦ παλαιοῦ Σουλτάνου αἱ ἀπώλειαι εἶνε 13· εὐτεὶ κατέλαβεν ἐκ νέου τὸν λιμένα Μοζάγαν ἀνευ ἀντιστάσεως ἐκ μέρους τῶν ὁπαδῶν τοῦ Μουλή Χαφίτ.—Ρέυτερ.

Παρίσιον, 27.—Οἱ γάλλοι ἔσχον ἐκτὼ νεκροὺς ἐκ τῆν μάχην κατὰ τῶν Μπεισιανάδων. Ἡ μάχη ἐπανελήφθη χθὲς, τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων καταδιώκόντων τοὺς ἰθιγενεὶς ἐκ τὰ ὄρη.

Ὁ Ροζβελτ βασιλεὺς.

Ζωηρὰν ἐντύπωσιν προκαλεῖ ἄρθρον φίλου τοῦ Ροζβελτ πολιτευτοῦ καὶ δημοσιολόγου, προτείνοντος ὅπως ὁ σημερινὸς πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀνακηρυχθῆ συνταγματικὸς βασιλεὺς, καταλυομένου τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Ἐ τὴν προσεχῆ Τετάρτην εἰς τὸ πρὸς τὴν Λευκωσίαν γαλιαν Πελουριώτισαν τελείται πανήγυρις, ἐπετάξοντος τοῦ ναοῦ τῶν Εἰσοδείων τῆς Θεοτόκου.